

6'2"
6'0"
5'8"
5'6"
5'4"
5'2"
5'0"

דרמה קומית חדשה מאת חנית גולי
החופש של ג'קי
בימוי עידו רוזנברג

**בית
ליסיון**
נישן בדרך אינדיבידואלית

החופש של ג'קי

דרמה קומית חדשה מאת **חנית גולי**

בימוי: **עידו רוזנברג**

עיצוב תפאורה **סבטלנה ברגר**

עיצוב תלבושות **אביה בש**

מוזיקה **ניר שלו לוגסי**

עיצוב תאורה **קרן גרנק**

פיתוח קטעי סטנד-אפ **שחר סגל**

ע. במאי **נעם ביצור**

משתתפים

לירית בלבן ג'קי

ענת וקסמן לילי

דינה בליי מצילה

חי מאור/דודו בן זאב מומי

רדה קנטרוביץ' תותי

רם גואטה מורדי/אמיתי

תום זידנר השוטר

הצגה ראשונה: 22.3.2024

משך ההצגה: כשעה וחצי ללא הפסקה

המחזה נוצר במסגרת בית הספר למחזאים של בית ליסין ע"ש ברוך איבצ'ר וסדנאות הבמה.

לידתו של המחזה

לפני חמש שנים, המחזאית חנית גולי הציגה לנו, במסגרת בית הספר למחזאים של תיאטרון בית ליסין וסדנאות הבמה, את דמותה של ג'קי. אסירה משוחררת, שנונה ורגישה שכל רצונה הוא לחזור לכלא. ג'קי היתה קיימת אז בשתי סצנות משעשעות בלבד, אבל כל משתפי הסדנה התאהבו בה. הרעיון עצמו של אשה שעושה הכל כדי להכנס לכלא, אולם מערכת הצדק, כמו גם ההגיון הבריא, דוחים את זה, היה מדליק באבסורדיות שלו, וג'קי היתה מצחיקה באינטנסיביות, שלא לומר, באובססיביות שבה היא נלחמה על האבסורד הזה.

אלא שהסצנות הספורות שנכתבו במסגרת סדנת מחזאים לא הירפו מאתנו, והדהדו בראשנו הרבה זמן לאחר תום הסדנה: כי אולי זה לא רק אבסורד? ולמה בעצם לא? אבל גם למה בכלל כן? מנסיוני אני יודע שרעיונות טובים לעולם לא הולכים לאיבוד. יכול להיות שהם משנים צורה, או נפח, או משקל - אבל הם יצוצו מולנו מתישהו בעתיד וילחמו על מקומם במאגר הנדיר של הרעיונות הטובים. מנסיוני גם למדתי ששום תיאטרון לא יוותר לעולם על רעיון טוב. היה צריך רק לשכנע את חנית לשבת ולכתוב אותו, את הרעיון - כלומר לפתח אותו.

היה נראה שהמחזאית מכירה היטב את הדמות שבראשה: היא ידעה כיצד היא מדברת, היא הכירה את סיפור חייה, היא הבינה את חוש ההומור המיוחד שלה. דבר אחד היא התעקשה לא לדעת: למה היא רוצה לחזור לכלא... כל התשובות שאתם היא ניסתה לרצות אותי, כשחפרתי לה בהמתנה נואשת להתפתחות אמיתית בכתיבת המחזה, לא סיפקו אותי. והאמת שגם לא אותה. האתגר עבורה בכתיבת המחזה היה לא פשוט: איך משכנעים את הקהל להזדהות עם דמות שרוצה להכנס לכלא, בזמן שהקהל חושב, ובצדק, שלא מגיע לה להכנס לכלא. ומה זה בעצם אומר "לחזור לכלא"? על איזה עקרון ארכיטיפי הרצון הזה יושב, להעניש את עצמך גם כשכל העולם משוכנע שריצית כבר את עונשך?

לאט לאט, תאי הרעיון הפכו לרקמות עם צורה ברורה, והמשמעות של פעולותיה של ג'קי התחילה לצוף ולהיות לנו מובנת. עכשיו נותר רק להפוך את על זה למובן גם על ידי הקהל.

וזה היה השלב שבו צוות השחקנים המקסימים תחת שרביטו המדוייקת והבוטחת של הבמאי עידו רוזנברג נכנסו לתמונה. וזה השלב שבו אני אעזוב אתכם להתרשם לבד מהנס המופלא הזה של הצגה אמיתית ומליאת חיים שנוצרה על בסיס... רעיון.

תיהנו!

אבישי מילשטיין, דרמטורג התיאטרון

סטנד-אפ

מופע סטנד-אפ (בעברית: מְצַחֵק) הוא מונולוג של קומיקאי המופיע על הבמה או דיאלוג שהוא מקיים עם הקהל, ובו הוא מציג מבט שונה ומבדר על סיטואציות שונות משגרת החיים היומית. המונח "סטנד-אפ" הוא תעתיק חלקי של Stand-up comedy באנגלית, כלומר "קומדיה בעמידה", שכן הקומיקאי לרוב עומד בעת המופע. הבמה בדרך כלל ריקה מאביזרים ומתפאורה למעט מקרים מיוחדים שבהם הטקסט דורש אביזרים נלווים (בדרך כלל אלו יהיו אביזרים פשוטים ובודדים כגון כיסא או שרפרף). לרוב חלק מהטקסט במופע מאולתר באמצעות הדינמיקה שבין הקהל לאמן, לעיתים הקומיקאי אף יורד מהבמה אל הקהל ומקיים עמו דיאלוג שחורג מהטקסט שנכתב מראש. המופע מורכב ממספר מערכונים, כל מערכון הוא קטע קומי שעוסק בנושאים מתחלפים ממופע למופע.

את שורשי הסטנד-אפ כצורת בידור פופולרית אפשר לאתר אצל מספרי בדיחות נודדים שפעלו במהלך ההיסטוריה. אמנות הסטנד-אפ החלה את דרכה בארצות הברית בסוף המאה ה-19 במופעי וודוויל על ידי הצגת מונולוגים הומוריסטיים כמו גם בתיאטרון היידיש ומופעי קרקס וליצנות שונים. רוב הקומיקאים לא נחשבו אמנים אלא "מספרי בדיחות" ש"חיממו" את הקהל כמופע פתיחה או בידור את הקהל במהלך ההפסקות במופעים. להיות קומיקאי נחשב לשלב בדרך לקריירה בעסקי הבידור ולא למקצוע כשלעצמו.

בשנות ה-50 וה-60 של המאה ה-20, קם דור חדש של קומיקאים שהחל לחקור נושאים פוליטיים במופעי הסטנד-אפ, כמו גם בנושאים אתניים ותרבותיים, הומור שחור (בדיחות על אסונות, כגון בדיחות על השואה) והומור גם שעסק במין.

בשנות ה-60 וה-70 של המאה ה-20 התקיימו בישראל מופעי סטנד-אפ בודדים. אמני הסטנד-אפ הבולטים באותה תקופה היו שייקה אופיר ואורי זוהר. בשנות השבעים בלט יהונתן גפן בהופעות סטנד-אפ המשלבות סאטירה נוקבת על החברה והמדינה בהשראת הסטנדאפיסט האמריקאי הפרוע לני ברוס.

מאמצע שנות ה-80 של המאה ה-20 תפס פורמט זה תאוצה ואמני סטנד-אפ רבים צפו אל תודעת הקהל. מי שנודע כאחראי על פריחת הסטנד-אפ בישראל באותה התקופה היה השחקן שמואל וילוז'ני, שהחל את דרכו כסטנדאפיסט ב"מרתף העליון" בבית ליסין ששכן בזמנו ברח' ויצמן. במהלך שנות ה-90 של המאה ה-20 הוקמו מועדוני סטנד-אפ ברחבי הארץ.

חופש חיצוני וכלא פנימי

שלילת חופש מבני אדם כענישה על עבירות שביצעו הינה סוגיה מהותית שנדונה ברחבי העולם זה מאות בשנים. המילה חופש מופיעה בשמו של מחזה זה, ולא בכדי. האם הכוונה היא לחופש חיצוני או לחופש פנימי?

הכלא מגלם בתוכו מדיניות של ענישה והרחקה מן החברה, ולכן אמירתה של ג'קי בפתיחת ההצגה כי "כלא זה חופש" נשמעת מפתיעה. מחשבה זו מרחפת ממעל ומלווה את המחזה לכל אורכו, ובסיומו ג'קי מתייחסת לכך שוב: "התכוונתם להעניש אותנו, בסוף יצא שסדרתם לנו בית", ומסיימת באמירה "כלא זה לא חופש".

אז איפה מסתתרת האמת?

עולם הפשע הינו גברי ברובו, נשים מעטות מאוד מעורבות בפשיעה. בנווה תרצה, כלא הנשים היחיד בישראל, כלאות כ- 200 אסירות בזמן נתון, לעומת כ- 10,000 אסירים גברים הכלואים במתקנים רבים בפריסה ארצית. ההבדל בין נשים לגברים בפשיעה אינו מספרי בלבד. עבירות המבוצעות על ידי גברים הן חמורות יותר, לפעמים תוך שימוש בנשים לצורך ביצוען, חרף התנגדותן. דעתן של נשים אינה נשמעת. זאת ועוד, במצב שבו אב המשפחה נאסר, האם ממשיכה לקיים אורח חיים שגרתי והילדים עמה. להבדיל, כאשר האם נאסרת, בדרך כלל אב המשפחה מעורב בפלילים או מכור או שזהותו אינה ידועה. כך, המשפחה מתפוררת, הבית מתפרק סימבולית ופיסית והילדים מורחקים למסגרות חוץ ביתיות.

נשים שהגיעו לפשיעה, בעולם כולו, חוו על פי רוב אירועי חיים מטלטלים ומצררים של התעללות פיסית, מינית ורגשית בגיל ילדות ונעורים בתוך המשפחה. הבית שאמור לספק חום, אהבה והגנה, הוא מקור הפגיעה וההתעללות. יש לכך השלכות הרסניות ובלתי הפיכות על חייה של ילדה או נערה המתפתחת לימים לאשה בוגרת. לכאורה נראה שהיא יכולה לשקם את חייה ולצאת מהתופת. הציבור מתרעם: "אז מה אם פגעו בכ מינית, מה את כבר זוכרת מזה? תאספי את עצמך ותצאי משם, מה הסיפור שלך?..." אלא שפגיעות קיצוניות מעין אלה, על אחת כמה וכמה בגילאים צעירים, פוצעות ומצלקות את הנפש, לתמיד.

התעללות חוזרת ומתמשכת מחוללת שינויים גופניים ונפשיים, המובילים לפגיעה מורחבת ומוכללת במשורי חיים שונים: בריאות גופנית ונפשית, השכלה, תעסוקה, מערכות יחסים, חברות, זוגיות, אמהות, כישורי חיים ותפקוד בחיי היומיום. מדובר במצוקות רבות הגוזרות על נשים חיי שוליים של התמכרות, זנות, עוני והעדר דיור קבוע. הפגיעה המוקדמת מותירה את האשה הבוגרת בתוך כלא פנימי של טראומה מורכבת ((CPTSD קשה מנשוא על כל היבטיה הרגשיים, החברתיים, המשפחתיים, התעסוקתיים והתפקודיים. הנפש המדממת כלואה בגוף חבול, בתוך הכלא ומחוצה לו.

האם כליאה, מעבר לענישה, מונעת פשיעה חוזרת?

במרבית המקרים לא, ודאי לא בקרב נשים. לכן, בעשורים האחרונים התגבשה תפיסה לפיה מתקני כליאה נדרשים לספק מענים טיפוליים ושיקומיים לאסירים במטרה להשיבם למוטב ולצמצם פשיעה חוזרת (רצידיביזם). המשמעות היא שיש לפתח ולהפעיל תוכניות טיפול ושיקום בעת המאסר ולהמשיך זאת ברצף גם בקהילה. אסירה המשתחררת מן הכלא ויוצאת לחלל ריק לא תוכל לשקם את עצמה באופן עצמאי. יש לה אמנם ציפייה להתחלה חדשה ולבניה מתקנת אך סופה להתבדות אם לא תקבל עזרה. יתרה מכך, היא עלולה להביע רצון לשוב לכלא, אל המוכר והמוגן לכאורה, מכיוון שאין לה יכולת להתמודד עם התאקלמות והסתגלות מחודשת בקהילה ללא תמיכה. בשלב זה תפקידה של החברה לנקוט פעולה.

מתבקשים שיקום וטיפול אינטנסיביים. רצוי במסגרת לנשים בלבד, בחברת שוות. שם תוכלנה לשתף זו את זו במכאובן ובסיפור חייהן ולקבל אהבה, אוזן קשבת, הכלה, ריפוי ומזור לנפש. שם יסופקו מענים למכלול המצוקות על כל רבדיהן.

ג'קי בעת השחרור חוזרת הביתה, לאמה. ישנה פנטזיה ליצירת קשר קרוב ואוהב עם האם, קשר לו לא זכתה מעולם, וכך היא אומרת: "נהיה פה ביחד, נשלים את כל החיים שהלכו לנו". האם מפנה עורף, מסרבת ומשפילה: "אני לא לשכת הסעד", היא עונה. קשר מורכב בין ג'קי לאמה, ובכלל בין אסירות ואימותיהן, טומן כאב עצום על אם שלא גוננה בעבר ונוטשת גם בהווה. המשאלה שהאם תאהב ותשמור מקננת תמיד בלבן של בנות. למרבה הצער, לרוב, סופן להתאכזב מרות, כרוניקה ידועה מראש... יתכן מאוד שגם האם חוותה בעצמה פגיעות בילדותה שלה. זו העברה בינדורית, מעגל שלא נגמר.

אנחנו כחברה לא שמרנו על ילדה קטנה שהיתה חשופה לפגיעה קשה בביתה. לכן מוטלת עלינו החובה לסייע לה היום כבוגרת, על כל המשתמע מכך, ולא לזנוח אותה שוב. זו טובתה וגם טובתנו כחברה הדואגת למוחלשים בקרבה, לג'קיות שבקרבתנו.

ד"ר טלי שימקין, קרימינולוגית קלינית
tali-shimkin.com לבקר באתר:

שיפוט ומגדר

שופטות מחמירות בעבירות מין, מקלות בעבירות סמים - ודוחפות יותר לפשרות

האם לתת הייצוג של שופטות בעליון ביחס לחלקן השווה באוכלוסייה יש השפעה על הפסיקה שלהן? האם למגדר יש בכלל השפעה על החלטות שיפוטיות או ששופטים - גברים ונשים - עוברים מסלול דומה של השכלה והכשרה, ולכן המגדר לא אמור להכווין את הפסיקה שלהם?

את השאלות האלה בחנה פרופ' קרן וינשל - סגנית דקאן בפקולטה למשפטים באוניברסיטה העברית וחוקרת בולטת בתחום קבלת החלטות בבתי המשפט בישראל. "כשנשים יהיו מיוצגות בהתאם לחלקן באוכלוסייה, אולי הן ירגישו פחות צורך להשמיע קול אחר" אומרת פרופ' וינשל. וינשל מצאה כי ביחס לעמיתיהן הגברים, שופטות מקבלות יותר עתירות על פסיקות בתי הדין הרבניים, מקלות בענישה במקרה של עבירות סמים - אבל מחמירות בכל הנוגע לעבירות מין. הן גם נוטות למקסם זכויות חברתיות בתיקי ביטוח לאומי ורווחה, ומתערבות יותר כשעולות שאלות חוקתיות בתיקים נגד המדינה. מעבר לכך, הן נוטות לעודד יותר פשרות מגברים ברוב סוגי התיקים, מלבד בעבירות מין.

"הופתעתי לראות שהתוצאות תמכו בגישה שאומרת שאצל גברים ונשים נשמע קול שונה ותפישות צדק שונות", אומרת וינשל. "יש תיאוריות מתחרות שעונות לשאלה אם, למה ועד כמה צריך למנות שופטות. יש פורמליסטים שטוענים שהמגדר חשוב אולי בהיבטי נראות, אבל לא משפיע בכלל על

ההחלטות. אחרים חושבים ששופטים ושופטות נוטים להחליט לצד האינטרס המגדרי שלהם, ואז השפעת המגדר תבוא לידי ביטוי רק בתיקים שבהם האינטרס המגדרי משחק תפקיד משמעותי. הגישה הקיצונית ביותר היא ה'קול השונה', שלפיה לגברים ונשים יש תפישות שונות של צדק, ולכן הם יחליטו באופן שונה זה מזה גם בתיקים 'לא־מגדריים'. לפי הגישה הזאת, המשמעות של תתייצוג נשים־שופטות היא שהצדק שנעשה בבית המשפט אינו משקף באופן הולם את תפישות הצדק של האזרחים במדינה".

וינשל מדגישה כי על אף שההבדלים בין החלטות שופטים לשופטות מובהקים סטטיסטית בכל התחומים (כלומר, יש סיכוי נמוך להסקה סטטיסטית שגויה), עוצמת אפקט ההשפעה של המגדר נמוכה יחסית. האפקט הגבוה ביותר נמצא במקרה של עבירות סמים מול מין.

"השופטות החליטו בצורה שתואמת לסטריאוטיפים נשיים", אומרת וינשל, "הן עודדו יותר פשרות ודחפו להסכמים, הרחיבו זכויות חברתיות והחליטו נגד בתי הדין הרבניים בשכיחות גבוהה יותר משופטים גברים. גם במקרה של עבירות סמים, העמדות שלהן היו מסורתיות לסטריאוטיפים נשיים - מחמירות פחות, ליברליות יותר ובעד זכויות נאשמים. במקרים שעסקו בעבירות סמים הן היו באופן די שווה בחצי מהמקרים לטובת המדינה ובחצי מהמקרים לטובת המורשעים, לעומת הגברים שקיבלו יותר את עמדת המדינה והחמירו. רק בעבירות מין הן התנהגו אחרת - עודדו פחות פשרות והחמירו עם העבריינים".

"נשים, לעומת זאת, הן מיעוט בבית המשפט ולכן מרגישות צורך להציג קול שונה גם בנושאים שלא קשורים לאינטרסים נשיים. הרציונל הוא שאם יש להן תפישה שונה של צדק ורק שלישי מהשופטים בעליון הן נשים - אז הצדק של הנשים לא מתבטא, ולכן חשוב להן להשמיע את הקול השונה. כשנשים יהיו מיוצגות בעליון ביחס לחלקן באוכלוסייה או קרוב לכך, אולי הן ירגישו פחות צורך להשמיע קול אחר".

מתוך מאמר מאת **אפרת נוימן**, דה מרקר 16.11.2021

חנית גולי מחזה

בוגרת בית הספר למחזאות של בית ליסין וסדנאות הבמה, 2019. בוגרת B.A בהצטיינות, מסלול עתונאות ורדיו, אוניברסיטת בר אילן. בוגרת M.A בהצטיינות בתיאטרון - מסלול כתיבה. בין עבודותיה - אורשינא - מחזאית. קריאה מבימת בפסטיבל יוקרא בצוותא. ציין לשבח בפסטיבל תיאטרון יהודי בניו יורק. תיאטרון בית הבוץ - מייסדת, מחזאית ובמאית בקבוצת תיאטרון אילתי. אני שולמית - מחזאית ובמאית. הועלה וציין לשבח בפסטיבל "SMALLבמה". נערות שעשועים - קול הים האדום. כתיבה והגשת תכנית סאטירה. זואי - מחזאית. פסטיבל פותחים מסך, תיאטרון בית ליסין. אשמה - תסריטאית ובמאית. מוקרן בפסטיבל בינ"ל לקולנוע נשים בחולון.

יעידו רוזנברג בימוי

בוגר תלמה ילין. בוגר בית הספר לאמנויות הבמה בית צבי. זוכה פרס צבי קליר על הצטיינות בשלוש שנות הלימוד. בין ההצגות שביים - בבית ליסין ע"ש ברוך איבצ'ר: אפס ביחסי אנוש, הנאהבים והנעימים, בעלת הבית, משחקים בחצר האחורית, לעבור את הקיר, סיפור אהבה. בתיאטרון הקאמרי: עד קצה הקשת, בואו נפתח את זה, מלצרית. בתיאטרון חיפה: סוניה. בתיאטרון הספריה: חתונה מושלמת, מרחב אהבה, הטוב הרע והנערה. בבית צבי: כנר על הגג, רצח, כפר. בין ההצגות בהן השתתף - בבית ליסין ע"ש ברוך איבצ'ר: נערי ההיסטוריה, אביב מתעורר, אחים בדם, הקוסם מארץ עוץ, מר גרין, דברים שאני יודעת. בתיאטרון הקאמרי: סיפור הפרברים, שיער, סיראנו דה ברז'ראק, דבר מצחיק קרה, שיגעון באופרה (בשיתוף תיאטרון חיפה), ריצ'רד השלישי, האריסטוקרטים, כנר על הגג, משפחה חמה, ע'17. בתיאטרון הבימה: העז או מי זאת סילביה, אכזר ורוחם, הכבש הששה עשר, אנטיגונה (בשיתוף הקאמרי), חברון (בשיתוף הקאמרי), יוסף וכתונת הפסים המשגעת, בראבו! - שרים 90. מאור מימון הפקות: היירספריי. בטלוויזיה: תמיד אותו חלום, חקירה פנימית, חטופים, החיים זה לא הכל. מלמד ומביים בבית ליסין ובבית צבי.

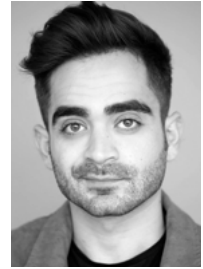

סבטלנה ברגר עיצוב תפאורה

בוגרת ביה"ס ע"ש גרקוב (רוסטוב, רוסיה), והחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב. בין עבודותיה בעיצוב תפאורה - בתיאטרון בית ליסין ע"ש ברוך איבצ'ר: עקר בית, מדליה להארי, מלך הכלבים, הים הכחול העמוק, משרתם של שני אדונים, ארבע אימהות, לעבור את הקיר, אמצע. בתיאטרון הקאמרי: סוס אחד נכנס לבר, עד לא ידע. בתיאטרון באר שבע: גרין מייל, רומיאו ויוליה, רוחות, רק אתמול נולדה, למה לא באת לפני המלחמה, דונה פלור נשואה לשניים. בתיאטרון הבימה: קוריולאנוס. בתיאטרון החאן: הנשים עליזות מיינדזור, דוד ואניה, החולה המדומה, חוקר פרטי, גן הדובדבנים, הנסיכה האמריקאית, אהובת הדרקון, אותלו, מצליחים, נישואים, קיץ, אושר, צל חולף, מותו של אנארכיסט. בתיאטרון גשר: הלילה ה-12. בתיאטרון חיפה: איש הכריות, מחיר הכבוד, משהו למות בשבילו. במדיטק: הכיתה המעופפת, מומי, אמיל והבלשים, יותם ויעלי, ספר הג'ונגל. בידישפיל: אלוהים. אדם ושטן. עיצוב תלבושות - בתיאטרון באר שבע: גן הדובדבנים, אבודים ביונקרס, עפיפונים, הרולד ומוד, הגיבן מנטרהדם, טירונות בלז, בין חברים. בתיאטרון גשר: שונאים-סיפור אהבה. בהבימה: קוריולאנוס, מירל'ה אפרת, משפחה עליזה, פייררס, ארטון וטנגו. בתיאטרון חיפה: איש הכריות, מחיר הכבוד, שלוש מסיבות, אירמה לה דוס, המקום ממנו באתי. בידישפיל: אהבה אחרונה, חזן מוילנה, ילדי הצל. זוכת פרס הבמה לילדים ונוער לשנים 2008-2009 על אמיל והבלשים.

ייר שלו לוגסי מוזיקה

שחקן, מלחין, מעבד ומנהל מוזיקלי. בוגר בית צבי, בית הספר לאומנויות הבמה. הלחין מוזיקה מקורית להצגות - בבית ליסין ע"ש ברוך איבצ'ר: בעלת הבית, משחקים בחצר האחורית, סיפור אהבה. בתיאטרון הקאמרי: בואו נפתח את זה. בבית צבי: מיוחדים במינם, שבטים, ייסורי איוב, רצח, כפר, משתפי פעולה. בתיאטרון הספריה: מחזה חדש, סוסים על כביש גהה, אחד פלוס אחד. בתיאטרון ארצי לילדים ונוער: הגיבן מנוטרדם, גרטה, שומעת אותך, הילד עם הנקודות (בשיתוף תיאטרון גושן). בתיאטרון אורנה פורת: הצד שלי. בתיאטרון השעה: תזמור להפקה עליסה בארץ הפלאות. בבית צבי: תמיד עולה המנגינה, ערב מוסקלי משיירי יורם סטרלוב (ניהול והפקה מוסיקלית). בתיאטרון ארצי לילדים ונוער: שומעת אותך בתיאטרון גושן בשיתוף תיאטרון ארצי לילדים ונוער: הילד עם הנקודות. בין ההצגות בהן השתתף - בתיאטרון בית ליסין ע"ש ברוך איבצ'ר: משחקים בחצר האחורית. בתיאטרון חיפה בשיתוף תיאטרון תל אביב: צ'פלי. בבית צבי: כנר על הגג, בגדי המלך החדשים, רציף מערבי, קרנפים, שבטים, ייסורי איוב, אנה פרנק, מרוב אהבה, הזמנה לרצח, משאלה אחת ימינה, רצח. בתיאטרון המדיטק: דון קישוט. בתיאטרון השעה: שפונט ואנטון. בתיאטרון ארצי לילדים ונוער: אורה הכפולה. בתיאטרון אורנה פורת: הלילה הזה, האוצר שאינו נגמר, מעלה קרחות. בתיאטרון הספריה: שבתות וחגים, מרוב אהבה. בהבימה: יום הולדת 80 לצדי צרפתי, מחווה לאפריים קישון וחיים טופול, הכבש השישה עשר.

קרן גרנק עיצוב תאורה

בוגרת המגמה לעיצוב בחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב. עיצבה תאורה להצגות רבות, ביניהן - בבית ליסין ע"ש ברוך איבצ'ר: מנדרגולה, אהבה זה לא הכל, הבנאליות של האהבה, אקווס, עלמה ורות, מייק, האגם המזוהב, איש הגשם, הדבר האמיתי, רק אתמול נולדה, מכולת (בשיתוף הקאמרי). סוסים על כביש גהה, אז כפראג, עובד בשביל שניים, המקרה המוזר של הכלב בשעת לילה, טרטיף, המוגבלים, לחנך את ריטה, עקר בית, חתולה על גג פח לוהט, אלה גרוסמן, אילוף הסוררת, לצאת מהארון, האורחת, אנשים מקומות ודברים, שבעה, דברים שאני יודעת, אפס ביחסי אנוש, אינטימיות, הנאהבים והנעימים, סיניאני מדרבת אלך, בעלת הבית, משחקים בחצר האחורית, לעבור את הקיר, שיפוצים, ברוכים הבאים לגיהנום, סיפור אהבה, אמצע. בתיאטרון הקאמרי: רומיאו ויוליה, האריסטוקרטים, לילה לא שקט, הבדלה, אמדיאוס, תרה, אי אלוהים, היה או לא היה, מותו של סוכן, האב, שמנה, לילה טוב אמא, פלונטר, המלט, הם יורים גם בסוסים, מקבת, סיראנו דה ברז'רק, אלקטרה, הפושעים החדשים, שיער, על האש, סיפור הפרברים, מפיסטו, אנה, מצחיקונת, הילד חולם, שורת המקהלה, נרות יום הולדת. בתיאטרון הבימה: ביקור הגברת הזקנה, הלהקה, שלמה המלך ושלמי הסנדלר, טייפ, כתר בראש, 8 נשים, טקסי, אליס בארץ הפלאות, צורה לאהבה, גברתי הנאוה, אויטה, פרידה, שייקספיר מאוהב, עלובי החיים, עושה כרצונו, מיקה שלי, לאופולדשטאט, בתזמורת המהפכה: חובזה, מצבי רוח. באופרה הישראלית: ספר לנשים (בשיתוף הקאמרי), שלת התעורר הילדה, איש הכריות. בתזמורת המהפכה: חובזה, מצבי רוח. באופרה הישראלית: נישואי פיגארו, קוולריה רוסטיקנה, אלקו. בתיאטרון המסחרי: ביילי אליוט, היירספריי, סאלח שבתי. בתיאטרון תל אביב: פלאש דאנס, צ'אפלין, רוק בביה"ס, בילבי. זוכת פרס התיאטרון הישראלי על עיצוב התאורה להמלט (2005) ומקבת (2014).

אביה בש עיצוב תלבושות

בוגרת המסלול לעיצוב תפאורה ותלבושות בסמינר הקיבוצים. בין עבודותיה בתיאטרון, עיצוב תלבושות - בתיאטרון בית ליסין ע"ש ברוך איבצ'ר: עבדאללה שורץ, פנתר כפול, תפוחים מן המדבר, זוג, טריאז, בבצ'ק, בין קודש לחולון, יומן חוף ברייטון. בתיאטרון הבימה: מוטרפים מאהבה, הסיפור של נינה, בעלה של אשתי, ורסצה שם זמני, אגדת רובינא, מסעות הדוד אריה, עושה כרצונו, אמא אמרה שאסור, לזילולטה במאי. בתיאטרון גשר: חוות החיות, הקליינט, רודף העפיפונים, אלף שמשות זוהרות. בתיאטרון הקאמרי: רומיאו ויוליה, אני סבתא שלך. בתיאטרון הרצליה: המשרות. בתיאטרון חיפה: תופעות לוואי. ביידישפיל: קרליבך חי. בתיאטרון אורנה פורת: שרלוק הולמס, גיבורה קטנה, אדיסון, הניצחון הסופי, הודיני. בתיאטרון המדיטק: הנקה ופיט, ילדי בית העץ, הסודות של מאי, המסע המופלא לארץ המילים. פסטיבלים - עכו לתיאטרון אחר: כלבים, יושבים. בתיאטרון רחוב בת ים: חרדים (זוכה מקום ראשון), הבלון האדום (מקום שני) חג המחזמר - משיח עכשיו. חיפה לילדים - ארץ קליק, העולם על פי אלון, בתי ספר למשחק - יורם לויןשטיין: בית ברנרדה אלבה, מבויש עד תום, אלוהי הקטל. גודמן: שמונה נשים. בתי צבי: קן הקוקיה, שמנה. בתיאטרון המסחרי: לא רק בלונדינית.

שחר סגל פיתוח קטעי סטנד-אפ

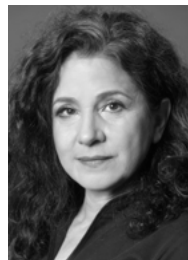
תסריטאית עורכת תוכן ומגישה. עורכת ותסריטאית ראשית: מצב האומה, מה נסגר, שולץ, רותם אבוהב באה אליכם, הגולדשייטים. סרטי תעודה: אסירת תודה. כמו כן כתבה לתוכניות: משחק מכור, חדר 101, הלילה עם ליאור שליון ועוד. יוצרת ותסריטאית ראשית (יחד עם אורן יעקובי) של הסדרות: זיגי, התחנה, מאנקיז, פלאשבק. בנוסף הגישה את ציפורי לילה מתגעגעות בגלי צהל יחד עם רועי בר נתן, תוכנית הבוקר של טל ואביעד ועוד. בימים אלה מגישה את החדשות: באות בזמן יחד עם דליה גוטמן, רועי בר נתן ולבטנר. כמו כן עובדה לבמה את תל חורף עם ג'ון קוויאני בתיאטרון הגשר, כתבה למופעים עושות שורשים, מחווה לתרנגולים, מצב האומה על הבמה, MY פסטיגל.

לירית בלבן ג'קי

בין ההצגות בהן השתתפה - בתיאטרון בית ליסין ע"ש ברוך איבצ'ר: נדל"ן, ארבע אימהות. בתיאטרון הבימה: בגדי המלך, נמר חברבורות, חודש בכפר, משפחה. בתיאטרון חיפה: 2017 קרקס של יהודים, זוג פתוח, בומרנג, שלום ולא להתראות, חתונה אחרונה, אימפרו מופע אימפרוביזציה. בתיאטרון ארנה פורת: שרלוק הולמס התעלומה הראשונה. בתיאטרון באר שבע: המשרד, אפריל הקסום, משיח. בטלוויזיה: בסדרות חברות, שמחות, שוסטר ושוסטר, נעלמים, מלאך של אמא, הבורר, בלי גרביים, בובות, שחקנית ספסל, קומי קומי ועוד. בקולנוע: יובל גיבור בעננים, לידי טיטי שרה בלז, 15 שנה, הבלדה לאביב הבוכה, רסיסי אהבה, אהבה קולומביאנית, סימה ועקנין מכשפה. מופיעה בימים אלו במופע הסטנד-אפ שלה יאללה בלאגן.

ענת וקסמן לילי

בוגרת בית הספר לאומנויות הבמה בית צבי, 1984. בין ההצגות בהן השתתפה - בתיאטרון בית ליסין: סילביה, שבעה, עבדאללה שורץ. בתיאטרון באר שבע: כותרת ראשית, חלום ליל קיץ. בתיאטרון הקאמרי: רכוש נטוש, אמא קוראז, בית ברנרדה אלבה, יחסים מסוכנים, ראש משוגע, פיגמליון, מכתבי אהבה, חברות הכי טובות, נורה, כטוב בעיניכם, אמא קוראז, בשם האהבה, קוויאר ועדשים, שירת הקאמרי, מלון פלזה, הכתובה, מי מפחד מוירג'יניה וולף?, הבלדה, סוף טוב, רומן משפחתי, וניה סוניה מאשה ושפיץ, כולם רוצים לחיות, גם הוא באצילים, מלון רנדוו, קרום, מהומה רבה על לא דבר. בטלוויזיה: על הקו, בסדרות: החיים זה לא הכל, גומרות הולכות, משפחה טובה, אובי, הנרגנות, במיני סדרות: חברות הכי טובות, חקירה פנימית. בקולנוע: לא שם זין, השגעון הגדול, חבצלת (פרס מוגרבי על משחקה בסרט זה), סיפורי תל-אביב, גולם במעגל, לילסדה, האסונות של ניה, נודל, בננות. זוכת פרס אופיר - שחקנית השנה על תפקידה בסיפורי תל-אביב (1992), זוכת פרסי אופיר שחקנית המשנה - על תפקידה בהאסונות של ניה (2003) ועל תפקידה בנודל (2007). זוכת פרס השחקנית המצטיינת ע"ש אבנר חזקיהו ז"ל (2000). זוכת פרס קלצ'קין.

דינה בליי מצילה

בוגרת סמינר הקיבוצים 1985. בין ההצגות בהן השתתפה - בתיאטרון בית ליסין ע"ש ברוך איבצ'ר: דולפינים, הדה גאבלר. בתיאטרון הבימה: חתונת הדמים, ירמה, הילד חולם, כריתת ראש, הדיבוק, בית ברנדה אלבה. בתיאטרון חיפה: שש נפשות מחפשות מחבר, הפצים, בבונטורה, כשהיא רוקדת, שידוכין, הלילות העליזות של פרנקפורט, סינדרום ירושלים, יהודי בחצר הדוקס, נישואי פיגארו, מחיר הכבוד, ארגנטינה בתיאטרון הקאמרי: דיזו ואיניאס, פיקניק בחוסמסה, אשכבה, בדנהיים 1939, זה הים הגדול. באנסמבל עיתים: המלט, וויצק, ויאמר, ויאמר ויילך. בתיאטרון אנסמבל הרצליה: בשר גבירותי ורבותי, פימה, קיג'לר חייו ומותו. בתיאטרון העברי: גטו, אנטיגונה, יהודי טוב, איש חסיד היה. בצוותא: ינשופות, אבא שלי לא ציפור, שלוש רביעיות, היריקה. בתיאטרון השעה, מופע, ילדים ונער: מנ-טנ-טירו-לירו-לה, גדא ובחש גדא, מסע סביב הזנב, מסעות הקרנף אברם, מכתבים לאחי, המכשפה, קורצ'אק, יד ביד. פסטיבלים: נערות טולדו, השוטה, סולטנה אמורה, דורה, נחלה, אחרון מעמד הפועלים, השולחן, שתיקה רועמת. בקולנוע: ולקחת לך אישה, נוזהת אל פואד, עדים דוממים, רוחות, מוקי בוורה, לילות באגם, אף פעם לא מאוחר מדי, שיכרון מעמקים, ההתחלפות, על קרח דק, תולדותיה של בתיה מ, הוצאתו לאור של המשורר המת. בטלוויזיה: זינאנה, פרנקו וספקטור, מעורב ירושלמי, תמרות עשן, טקסי דרייבר, סרוגים, המיוחדת.

חי מאור מומי

בוגר הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, 2004. בין ההצגות בהן השתתף - בבית ליסין ע"ש ברוך איבצ'ר: המוגבלים, האבא, לצאת מהארון, השקרה, אנשים מקומות ודברים, אוסלו, עבדאללה שורץ, המחליפה, בבצ'יק. השוטרים עונה 1 קשת 12, חזרות, החנות שיש בה הכל, קופה ראשית, כאן 11, אלף יס. בטלוויזיה: עיר מקלט, המלכות, עיקרון ההחלפה, המדרשה, בני ערובה, הפריזקט של עומרי גורדון, 15 דקות, אולי הפעם, בתולות, הקלמרים, המלון של פיני, להעיר את הדוב, המדובב. בקולנוע: מיכאל, מונטה, קצפת ודובדבנים, מיראל.

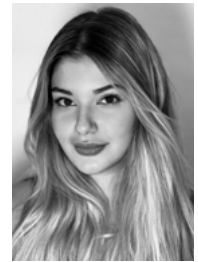
דודו בן זאב מומי

בוגר בית ספר תלמה ילון והסטודיו למשחק ניסן נתיב. בין ההצגות בהן השתתף - בתיאטרון בית ליסין ע"ש ברוך איבצ'ר: קפה ערבה, האגם המזוהב, סרט צרפתי, ברנזה - זוכה פרס השחקן המצטיין "פותחים במה", אמא מאוהבת. בתיאטרון החאן: שני קצרים וחתול, המקצוען, יחזקאל, אדם הוא אדם, האדרת, עורבים, בוציה, הפרקליט, הנשים העליזות מוינדזור, בדמי ימיה, פונדק הרוחות, יתוש בראש, האיש שחשב אשתו היא כובע. בבימה: לילות הדבש והאימה, הילד חולם, מר סלימר המתוק, זעקי ארץ אהובה, רוקדים בלונסה, מקבת, החייל האמיץ שוויק, סירנו דה ברז'רק, הסירפד של השכן. פרויקט שטרנהיים: 1913, המאובן, תחתונים. בקמארי: דבורה בארון, ליסיסטרטה 2000, קוויאר ועדשים, דמוקרטיה, אמא קוראז' ועוד. יצר יחד עם שמוליק לוי את הצגת היחיד בתנועה שד, עליה זכה בפרס החממה, פסטיבל עכו 1990. בתיאטרון נוצר: פנטיסליאה, הגבול והשיבה. בתיאטרון תמונע: יצר יחד עם אשתו, האמנית זיו פלג בן-זאב, את דיסאינטגרציה 1994, פרויקט אמנות רב תחומי (הצגה, תערוכה וספר) שכתבו ביחד על החיים עם איתי, בנם הלוכה באוטזם. על הצגת היחיד בבימויו של שלום שמואלוב, זכה בפרס הפרינג' בקטגוריית המבצע 2007. בקולנוע: שתי אצבעות מצידון, לא שם זין, תרגול כפרות, שירת הסיירות. בטלוויזיה: הם יגיעו מאר, תרגול כפרות.

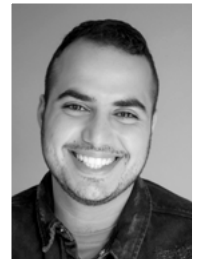
רדה קנטרוביץ' תותי

שחקנית וזמרת. בוגרת הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, 2023. בין ההצגות בהן השתתפה - בתיאטרון בית ליסין ע"ש ברוך איבצ'ר: בלז לחופש הגדול. במסגרת הסטודיו: עפיפונים, משהו ימות בסוף, כשיפסיק לרדת הגשם, אביב מתעורר, המחזמר דייט ראשון. בטלוויזיה: המפקדת. בקולנוע: בתים.

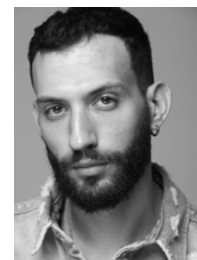
רם גואטה מורדי/אמיתי

בוגר הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, 2020. בין ההצגות בהן השתתף - בתיאטרון תמונע: תיק פתוח רצח במועדון הטרנספר. בצוותא: שיחות עם הברמן. בתיאטרון אורנה פורת: מסיבה בגינה. בתיאטרון הפרינג': המועדון. בתיאטרון הקיבוץ: לציונה יש כנף אחת. בתיאטרון השחר: הנסיכה מאלכסנדריה. בטלוויזיה: מלכות 2, ילדות סכסכניות. בקולנוע: עמק הפיות, The Oven, מרחבים. כתבה ובימוי - בתיאטרון הנפש: בלי פאניקה. בתיאטרון תמונע: תיק פתוח - רצח במועדון הטרנספר (ההצגה זכתה בפרס הצגת הפרינג' הטובה ביותר). בסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין: אוכלים (בימוי ועיבוד, ההצגה נבחרה לייצג את ישראל בפסטיבל התיאטרון בינ"ל ברומניה).

תום זידנר השוטר

בוגר הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, 2021. בין ההצגות בהן השתתף - בבית ליסין ע"ש ברוך איבצ'ר: המלט, בבצ'יק. בתמונע: מקומות מופלאים. במדיטק: החתול במגפיים. תיאטרון עצמאי: חלום בהקיץ, אומנות. במסגרת הלימודים: חלום של לילה בלב קיץ, גטו, קילר ג'ו, להיות או לא להיות. בטלוויזיה: חזרות. בקולנוע: Home. סרטים קצרים: שירותים 13, חצי קופים, תחפושות.

בני אדם לפני הכל

זה הרבה דברים...

בנקאי
בוואטסאפ

בנקאי אישי
באפליקציה

טלפון ישיר
לבנקאי האישי

טפחות
טאצ'

פריסת סניפים
רחבה

reuvan מרכז

לקוחות כלל הבנקים קבעו:
מזרחי-טפחות הבנק המוביל
בשירות, בזמינות וביחס אישי

*8860

מזרחי טפחות

עפ"י סקר חווית לקוח בענף הבנקאות, מדרד MARKETEST לקוחות פרטיים, מאי 2023.

אכסד"רה עש לייזיקה, עמי וטדי שגי

מייסדים 12,000 ₪ ומעלה

יו"ר אגודת ידידי התיאטרון
הילה רהב

מנהלת אגודת ידידי
התיאטרון
יפה ענתבי

רכזת אגודת ידידי התיאטרון
שרון הר יפי

מייסדת אגודת הידידים
גני ברנדס ז"ל

ידידים

אבידן-בריר ברוריה וד"ר אברהם בריר
אבן-עזרא יעקב
אור תאודור
אילני ורד ודני
אלאלוף שרה
אלדן אסתר
אלחנני איטה
אלמגור שושי ועמיר
אלמוג ד"ר יעל (זכאי)
אמיר דנה שרון
אנג'ל ענת ואודי
אסף רות ואברהם
אפרתי אורית ודוד
אראל אסנת ועמי
אריסון דורין ודויד
ארנון צפירה ומנשה
אתגר תליה ועמי
בארינבוים נטלי וצביקה
ביגור אילנה ואברהם
בירן גניה ודני
בלדב עו"ד לימור
בן יוסף סיגל ועודד
בר שלמה
בראון גבי
ברגר שמואל ושרה אילין
ברזניאק ד"ר נפתלי וקראוס אגט
ברנשטיין נתן
בר-טור ליאורה רוני
ברעם מיכל וגיא
ברץ יעל בני
ברק נאוה וזינגר שלום
ברקת ד"ר מרים ושייקה
ברקת קרן ועירא
גבריאלי עדנה
גיגור שרה ומיכאל
גיל גילה ויורם
גילת תמיר
גלברד ברכה ויעקב
גלרט אלון וריקי
גמזו יעל וגיא

אלכסנדר חנה ויעקב
אקריש רבקה ויעקב
בצלאל אורית וחזי
דותן ורדה ובעז
חברוני נתן
חודורוב פארה ועפר
חכים דורית וקרמר שלמה
טוקטלי ד"ר עדנה
ליאון אלי עו"ד

סגל נטע
פדרמן ליאורה ומיכאל
צלרמאיר מיכל ומיכאל
רכבי מיכל ויובל
שגי ליזיקה ועמי
שקד שושנה וישעיהו
2 תרומות בעילום שם

ליבר אתי ודויד
לידור עדי ועמי
לנדאו ליאורה ואלי ז"ל
לנדאו ציפי ויגאל
לנדסמן יוסי ואלפסי גלית
לר רות ומשה
מאור גליה ויהושע
מאירוביץ אילנה
מולכו שלומית ויצחק
מלצר דורית וארז
מנור נורית ויאב
מנור רות ויצחק
נוסבאום יהודית ורמי
נחמיאס שירה ויאב
נמרודי רות ועפר
סאמט ורדה וחיים
סגול טובה וסמי
סגול לינדה ויצחק
סגל מרשה ומיכאל
סוארי עדיה ופרופ' יצחק
סיטון נורית וישה
סלונים תמי ואורי
סלע יהודית ואביאם
סלע שרה ופרופ' מיכאל ז"ל
עופר ליאורה
עורקבי שירלי ועמיחי
עוזרי מירי
עידן רוחה ועודד
עמית טובי ופרופ' עמי
ענבר יהודית ואורי
פדני ענת ובנימין
פדרבוש רותי ועקי
פדרמן רן וגרונדמן יסמין
פורר מיכל ודוד
פושניסקי דפנה ואמיר
פרי נאוה
פרל ציפי
פרנקל ענת ושמואל
פרשקור דליה
צרפתי חגית וניסים

קונדה ציפי ואפרים
קוק הלגה וטדי
קז חלי ואבנר
קלנסבלד יעל ודורי
קצין יהודית
קרוביני קרן וגדי
קריב נילי
רהב הילה רוני
רוגובין קובי וניר נעמי
רוה תמי ויהודה
רוטלי לילך וליגד
רוטלי נלי ויאיר
רוטשטיין רותי וזאב
רז אסתר
ריכטר יהודית וקובי
רקנאטי יובל יודי
רשיור רונית
שחר ריקי
שטיר ישראלה ואינשטיין אבי
שטרנאוכלר בת-שבע
שטרנברג ליאורה ומנחם
שיף דב ואנה
שמגר רובינשטיין מיכל
שמעוני רוני (שמעוני
פינקלשטיין fcd)
שניידר בצלאל ולב יעל
שפיר נבון מירי
שרם אורלי
שרמיסטר יגאל וויטוס הנית
תאומים עירית ומשה
4 תרומות בעילום שם

חברי ההנהלה

הציבורית

דר דב תמרי - יו"ר
פרופ' ניב אחיטוב
איל ארד
רמי בן-גל
עליזה גורן
עו"ד גיל בר-טל
עוד צפנת דרורי
אופירה יוחנן וולק
גיא יורא יהלום
זיב מנסור
אריאל קפון
עו"ד יחיאל שמיר

מנהלת התיאטרון ציפי פינס

דרמטורג התיאטרון אבישי מילשטיין

במאי הבית יאיר שרמן

סמנכ"לית תפעול

אדווה טמקין

מנהל משאבי אנוש

יוסי זיודוביץ

מנהלת שיווק ומכירות

עירית סוחוניצקי

מנהל כספים

יחיאל לוסקי

מנהלת הפקות

כנרת צור

להצגה זו

מנהלת הצגה: רולי יקואל

מנהל במה: נחום רוס/סטס סביטקין/
אלכס גולדברג

עובדי במה: יהודה גרוס/יוסי לוגסי/אלעד פז

סאונד: טל שדות/אורן פרי/שרון ראובן

תאורה: אלכס בנסמן/שי דלריה/עומר לנדאו

מלבישה: אוסי אשכנזי

אביזרים: ענבל מאיר

ביצוע תפאורה: סדנת תיאטרון

עיצוב שער: רקפת ולטר ונטורה

צילום שער: שי פרנקו

צילום הצגה: כפיר בולטין

עיצוב תוכניה: אתי קלדרון

הפקת תוכניה: מיכל גלעד

נגנים בהקלטות:

חצוצרה: איתמר אלבז גיטרות: זיו גדש

יעוץ משפטי: אושרת א.לופז

מנהלה

דוברות ויחסי ציבור: זיוה סידון
מנהלת פרסום: מיכל גלעד
רכזת תקשורת ומחשוב: יהודית רוקבן
מנהל מכירות חוץ: ארז חיימוביץ
מכירות: יעל ארמוס, אדווה קמחי
מחלקת חינוכית: רועי שולברג
רכזת מנויים: אבישג מור
מנויים ופניות הציבור: דורית מוסבי
רכזת שיווק טלפוני: בתיה גמליאל
נציגי שיווק טלפוני:
ליליאן אטיאס, נאורה בר-ניר, סימה זוארץ
יפית טרייסמן, מרים כספי
בלה לוי גאולה לוש, ציפי לסינגר
רכז שרות לקוחות:

ערן קרסו

נציגי שרות לקוחות:
אמיתי אילן, יוקי ברכה, שרה גלעם
אבי דנגור, ליאב כהן, דורית לוי,
דניאל לוטין, מיכי מויר, יהודית שפירא,
שירה לוי

מנהלת לשכת מנכ"ל: יפה רטי טייב
מרכזת תפעול המחלקה הטכנית
ומשאבי אנוש: נגה חליף
מנהלת חשבונות ראשית:
מרב כהן

חשבת שכר: לורה מולדצ'סקי
מח' הנהלת חשבונות:
זוהר פורמן, טלי חובב
מרכזיה: דבורה אהרון
מנהל מחלקת סדרנים: שחר קראוס

יעוץ משפטי:

עו"ד אסף ברנזון, עו"ד זוהר קדמון

הפקה

מנהל הצגה ראשי: אלן פיטלוק
מנהל הצגות: אורנה דויטש, נעה חמל
רולי יקואל, נועם פלג, ארז שפר, חן תמיר

צוות טכני

מנהל ייצור: אבישי עשור
מנהל טכני: אייל חזן
מנהל במה: אופיר אוחיון, אלברטו בנדר
אלכס גולדברג, דניאל לוי
סטניסלב סוונקין, מטיאס סטוליאיר
דוד פיזול אמזרי, גיא קריספיל, נחום רז
עובדי במה: ניב אלבז, דניאל נאור
יהודה גרוס, אלון כליף, יעיש ליאלמייב
שלומי נתנאל, מאיר עזאני, אלעד פז
מנהל מחלקת תאורה: דולב ציגל
תאורנים: אור אברהם, אלכס בנסמן
שי דלרייה שמואל הס, ראובן וולנר
אנדריו יודשקין, ואדים ירוחין, ניר להב
עומר לנדאו, פרננדו מחאיקר
אייל דרור, עובדיה קוסטה רייבסקי
מנהל מח' סאונד: תמיר אלפיה
סאונד: דניס אוסנקין, רז בליצבלאו
ויטלי בז'קו, יוסי דולב, דניאל יוקלסון עופר
נווה, מקס טיגאי, אורן פרי,
דני קליינברג, שרון ראובן, טל שדות
יורי שכנוביץ
אביזרים: יהודית בולקיאיר
מנהלת מח' תלבושות: מיכל אלוני
אחראית מחלקת מלבישות,
אביזרניות ופאניות: אורנה דויטש
מלבישות, רקוויזיטיות, פאניות:
ג'ני אדלרבראום, שי ברמק, מאיה גיא
אלעד גיטלמכר, ולריה גלזמן
נטלי חתוכה, דנה כהן, יעלה מירוז
ענבל מאיר, לידיה סמנקובסקי
אסיה נלן, אולגה פרגמן, מרינה צ'ורילוב
אלונה קומיניה, קלייר רודריג-חסיד
ליאורה רון, נועה רחל רונן, חני רוזנצויג
אירנה שפיצר
אב הבית וממונה בטיחות:
יצחק סלחגי הכהן

שחקני התיאטרון

לעונת 2024-25 (לפי סדר א'-ב')

יונה אליאן-קשת
אור אבוטבול
אביב אביטן
דורון אורן
מגי אזרזר
איתמר אלבז
נופר אנליה
דור אלמקייס
נעמה אמית
הגר אנגל
נועה אנגל
שאול אנטמן
רוני אקרמן
כרמל בין
לירית בלבן
דינה בליי
לירי בנדר
אביעד בנטוב
מתן ברדה
עמית ברורמן
ששון בבאי
אורי גוב
אודי גוטשלק
מעין גוטשלק
דיאנה גולבי
לימור גולדשטיין
שירי גולן
טל גרושקה
דניאל גל
מיה דגן
יעל דובר
טל דינו
גל דרורי
ארז דריגס
דניאל היב
ניו הלפרין
רוברט הניג
דור הפנר
דור הררי
ידידיה ויטל
אופיר וייל
אלינור וייל
ענת וקסמן
יעל וקשטיין
בן זבלודובסקי
מירי זהבי
תום זידנר
אשלי זימברג
תום חגי
עודאל חיון
דקל חייק
ירם טולדנו
נועם טל
שלומי טפיארו
ענבר יוחננוף
אסף יונש
ניר לוגסי
ניב לוי
שגיב לוי
חי מאור
שלומי טפיארו
אורה מאירסון
לורין מוסרי
קרן מור-מישורי
אופיר מרדכיב
עמית מוריס
זוהר מידן
מיטל נוטיק
חני נחמיאס
ניב ניסים
נאיה פדרמן
אמנון פלד
עמרי פלד
גיל פרנק
הילה סורג'ון-פישר
עומרי סמסון
סתיו צוברי
טל צירנובסקי
אבי קושניר
דן קיזלר
משי קלינשטיין
נועם קלינשטיין
רדה קנטרוביץ'
אמיר קריאף
מאי קשת
נעה רביקוביץ'
אגם רודברג
אורנה רוטברג
ניב שביט
רון שחר
ניר שלו לוגסי
מעין תורג'מן